

כפות הידיים של זוסיה

"בביתנו אשדות

חי נגר אחד מוכר".... (על פי השיר ברחובינו)

"הוא עלה לאוטובוס

והיה נוהג ללא כל היסוס" (על פי השיר מונטיופרי)

לזוסיה היו כפות ידיים גדולות, רחבות, חמות – והיה נוהג בארץ באוטובוס מתוך אהבה גדולה למדינה וכבוד לאדם הנוסע איתו.

אחר כך היו לו כפות ידיים מקצועיות להקציע כל עץ, כל מיטה עם ארגז לשמיכות – וכל רהיט חדש או תיקון לשיפוץ.

אבל, בעיקר – כפות ידיו הגדולות של זוסיה זכו וידעו לחבק את עבריה רעייתו ז"ל – ואת חמשת ילדיו, כלותיו וחתניו, נכדיו וניניו – והם רבים, והם אוהבים אותו ומכבדים אותו ומטפלים בו – ממש כמו שהוא דאג להם וטיפל בה ואהב אותם.

ומתוך החיבוק הגדול של זוסיה את עבריה – צמחה משפחה ענפה ויפה – ודווקא בתוך קיבוץ של פעם עם לינה משותפת – היתה לזוסיה משפחה פרטית = אישית = שרק שלו ושל עבריה – ואחר כך רק שלו. ועל כך – נדמה לי, כל גאוותו של זוסיה.

לא חשוב לו לבן אדם מה עשה בחייו – חשובה לו משפחתו שכה אהב – והם אהבוהו חזרה.

בנות, בנים, נכדות ונכדים, נינים ונינות – שימו לב הטו אוזן וזיכרו – היה לכם אבא, סבא, סבא רבא – נהדר ממש כמו שביקשתם. עם הזיכרונות תמצאו נחמה.

היה שלום זוסיה,

שרה'לה שרון